

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den
30 Januar 1916.

5 Cent.

Градската библиотека

Тукъ

М-ръ Хр. С-й-въ Варна.

ПОБЪДА ЛИ?

Въ началото на изтъклата бурна година руското списание „Нива“ бѣ обградилъ границитѣ на централнитѣ държави съ дѣбѣла черна линия и, подъ надсловъ „жѣлзено колъца“, се четеха съжаленията надъ тия агонизирующа държави, вслѣдствие многоочакванитъ удари на економическия и бойния блокъ. Новогоднитѣ рѣчи на владѣтелитѣ отъ сгнание-нието бѣха войнственни, побѣдни и прѣдвѣстни на близкия разгромъ на съюза. Артуръ Диксъ за Курнозъ ни посочва изложена въ книжарницитѣ, въ Лионъ „бжджца“ карта: Франция съ граници р. Рейнъ, Англия — владѣтелка на герман. сѣверенъ брѣгъ, Русия господарка на южната частъ на Балтийското море и всичкитѣ източни провинции; Германия — разпокъсана и отъ старата мощна империя оставена незначителна малка частъ съ наименованието „кралство Тюрингия“.

А съюза мълкомъ мобилизираше своята воюваща мощъ, попълваше я, обновяваше и готвеше новитѣ удари на бойнитѣ и дипломатическия полета. Усилитѣ редоветѣ си, съюза, въ нѣколко мѣсеца уничижи Белгия, Сърбия и Ч. гора, зае най-богатитѣ сѣвѣрни провинции на Франция и завладѣ грамадната руска територия до линията Рига — Двинскъ — Пинска — Ровно. Така мощния побѣдоносенъ съюзенъ мечъ на картата прѣзъ 1915 год.

Съглашението посрѣщна тѣкущата нова година съ още по-високо парни думи за бжджшата побѣда и разгрома на съюза.

Прѣдсѣдателя на френския парламентъ Дешантель привѣтствувалъ на нова година прѣдставителството съ сигурна побѣда. Дюбостъ въ францужкия

сенатъ завършилъ краснорѣчивата си рѣчь съ чаровнитѣ фрази: „Франция не чака миръ, а чака побѣдата!“ Въ отпавената до армията поздравителна заповѣдъ по случай новата година, руския Императоръ говори: „Проникнете се отъ мисълта, че нѣма миръ безъ побѣда!“ Въ Англия и Италия всички се ентуализиратъ отъ чаровнатъ дума „побѣда“.

А отъ Берлинъ на 8 януарий телеграфиратъ: „Взетата до сега военна плячка отъ централнитѣ сили възлиза на: 470,000 кв. километра територии, 3 1/2 милиона плѣнници, 10,000 орджия, 40,000 картечници и огромно количество други военни материали“.

Единодушния съюзъ не говори, а чертае съ мощния си мечъ бжджшитѣ си географически и економически граници и твори мълкомъ величието си. Съюза днесъ владѣ Сръдня Европа отъ Мряморното до Балтийското морета и отъ Двина до Сомъ. Белгия, Сърбия, Черна-Гора, Македония, Польша, Литвения и Курландия — принадлежатъ на съюза. 42 мощни крѣпости днесъ усилятъ военното отбранително могъщество на съюза. Икономическия блокъ е разкъсанъ и пжтя Берлинъ — Багдатъ е откритъ и обезпеченъ отъ неприятелскитѣ покушения. Грѣмотевичната атмосфера днесъ надвисва и надъ Египетъ и Индия...

А съглашението мѣчтае за побѣди.

— Побѣди ли?!...

Съглашението ни говори за побѣди. Не разбираме само за активни ли побѣди ни се говори или за пасивни...

Печатн. „Зора“ — Варна.

ZUR LAGE.

Das Korrespondenzbüro gibt die Nachricht dass der montenegrinische König jetzt nicht mehr die Kapitulationsbedingungen anerkennen will. Am Anfange der Kapitulations-Verhandlungen wurde bekannt, dass der montenegrinische General Martinovic sich dem Frieden mit den Zentralmächten widersetzte und sogar drohte ein eigenes Heer zu bilden, das den Krieg weiterführen würde. Es scheint dass dem General Martinovic gelungen ist, den König zu überzeugen.

Jedenfalls hat dieser Umstand überhaupt keinen militärischen Wert, da indessen fast ganz Montenegro von österreich-ungarischen Truppen besetzt worden ist. Der grösste Teil der montenegrinischen Armee ist entwaffnet, und zwar al-

les ohne Widerstand. Der Zweck den Montenegro in diesem Spiele verfolgt, glaubt man, sei folgender: da der Vormarsch der österreich-ungarischen Truppen in Montenegro unwiderstehlich war, wollte man das Land in friedlicher Weise übergeben, um eine Zerstörung durch Kriegstätigkeit zu vermeiden.

Nichtsdestoweniger ist diese Schikane der montenegrinischen Regierung nur zu Ungunsten Montenegros. Diese öffentliche Feigheit beweist jetzt, was viele öfters gesagt haben, dass Montenegro ein Land ist, das kein Recht hat, zu existieren. Eine ausführliche Nachforschung der Handlungsweise der montenegrinischen Regierung, könnte diese Voraussetzung verwirklichen.

Aus Mailand wird berichtet, dass die Konsuln der Entente Alessio verliessen, dass die albanische Regierung und die Diplomaten der Entente nach Durazzo abruchten.

Eine Turiner Depesche in Petit Parisien erklärt alle italienischen Parteien einig dahin, dass die italienischen Truppen aus Albanien zurückgezogen werden sollen. Nach anderen Meldungen wird Italien sich auf die Verteidigung von Valona beschränken. Dagegen veröffentlicht Daily Telegraph eine Depesche aus Rom, dass nach den letzten Beratungen Italien in Albanien kräftig eingreifen werde.

Central News veröffentlichten Nachrichten aus Genf dass grosse Transporte Munition und Lebensmittel nach Valona unterwegs sind.

Popolo d'Italia gibt zu, dass Italien der Krieg durch die Kriegspartei aufgezwungen worden sei, weshalb die Partei der Kriegsgegner noch gross sei.

Aus Saloniki lauten Meldungen dass von den Trümmern des serbischen Heeres in Albanien nur 15 000 Mann Gewehre und Munition haben.

Изъ Италиянската преса.

ВЕНЕЦИЯ, 13 ян. В. „Газета ди Венеция“ съобщава, че австро-унгарски войски сж окупирали града Алесно и пристанището Санъ-Джовани ди Медуа въ Албания. Сжщия вѣстникъ казва, че български войски идящи отъ Охридъ се срѣщнали съ албански войници подъ командата на Есадъ-Паша и сж възвели въ сражение съ тѣхъ около гр. Елбасанъ.

МИЛАНО 14 ян. В. „Корriere de la Sera“ се научава че албански плѣмена южно отъ Бератъ се образували едноврѣменно правителство. То е прѣвзело гр. Бератъ и искало всички сръбски бежанци, които се бѣха установили въ града. Само едно малко число отъ тия сръби е могло да се спаси и да прѣмине грѣцката граница

РИМЪ, 14 ян. В. „Джорнале д'Италия“ продължава още кампанията си противъ руската политика и руския печатъ. Въ уводната статия на сутрешния си брой пише: че не е Италия, която изостави Сърбия прѣди м. юни 1915 г. Но е Русия, която днесъ търси да се оправдава и обвинява намъ.

„МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Галантарийския магазинъ, не е повишилъ цѣнитѣ на вратовръзкитѣ, якитѣ, ризитѣ и всички други стоки.

Тичайте всички при 4—0 „МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Deutsche offizielle Nachrichten.

(Durch die Funkentelegraphenstation in Frannga.)

Berlin, den 28. Januar 1916.

Grosses Hauptquartier: Westlicher Kriegsschauplatz:

In Verbindung mit einer Beschiessung unserer Stellungen im Dünengelände durch die feindliche Landartillerie belegten feindliche Monitore die Gegend von Westende mit ergebnislosem Feuer. Beiderseits der Strasse Vimy Neuville stürmten unsere Truppen nach vorangegangener Sprengung die feindliche Stellung in einer Ausdehnung von 500 bis 600 Metern, machten 1 Offizier und 52 Mann zu Gefangenen und erbeuteten 1 Maschinengewehr und 3 Minenwerfer. Nach fruchtlosen Gegenangriffen des Feindes entspannen sich hier und an den anderen in den letzten Tagen eroberten Gräben lebhaft Handgranatenkämpfe. Die Stadt Lens lag unter starkem feindlichen Feuer. In den Argonnen herrschten zeitweise heftige Artilleriekämpfe.

Berlin, den 28. Januar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Abgesehen von erfolgreichen Unternehmungen kleinerer deutscher und österreichisch-ungarischer Abteilungen bei der Heeresgruppe des Generals von Linsingen ist nichts von Bedeutung zu berichten.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Nichts Neues.

Berlin, den 27. Jan. 1916.

Der Tod des griechischen Staatsmannes Theotokis veranlasst interessante Nekrologe der Berliner Presse, die die glänzende Beredsamkeit, die hervorragenden diplomatischen Fähigkeiten und den vornehmen nbestechlichen Charakter des Verstorbenen hervorheben. Der diplomatisch geschulte Verstand des bedeutenden Mannes wird betont, dessen hohe Gestalt in der griechischen Deputiertenkammer fehlen wird; sein Verstand gab ihm ein klares Urieil über die Lage, weshalb er ein Gegner von Venezilos war.

Wien, den 27. Januar 1916.

Die Vereinbarungen über die Waffenstreckung des montenegrinischen Heeres wurde gestern 6 Uhr von den Bevollmächtigten der montenegrinischen Regierung unterzeichnet. Die Entwaffnung geht ohne Schwierigkeiten vor sich und wurde auch auf die Bezirke Kolasin und Andejevica ausgedehnt. Nach nunmehr eingetoffenen genauen Berichten begannen die Oesterreich-Ungarn den Vormarsch gegen Montenegro am 7. Januar. Die

Italiener flohen als erste, als man ausrief „Die Oesterreich-Ungarn kommen.“

Am 10. Januar trafen die montenegrinischen Parlamentäre Major Liomowic und der Oberleutnant Popowic in Njegos ein: sie überreichten eine vom Ministerpräsidenten Mjuskowic unterzeichnete Bitte um sechstägigen Waffenstillstand und baten um die Entsendung von Parlamentären über Verhandlungen für die künftigen Friedensverhältnisse. Die Bitte wurde abgelehnt, die Oesterreich-Ungarn verlangten bedingungslose Waffenstreckung, die Operationen schritten fort.

Am 13. Januar marschierte das Nachrichtendetachement der Bosniaken unter Kommando eines jungen Oberleutnants in Cettinje ein, wo sie vom hundertjährigen Jlijec Plamenac, den Veteranen vieler Türkenkämpfe feierlich empfangen wurde. Der junge Oberleutnant befahl die Abgabe aller Waffen. Am Abend des 13. überbrachten die montenegrinischen Parlamentäre mit weisser Fahne ein Handschreiben des Königs Nikita an Kaiser Franz Joseph mit der Bitte um gnädige Bedingungen für sein unglückliches Land, sowie der Bitte der montenegrinischen Regierung um einen ehrenvollen Frieden. Die Parlamentäre wurden von dem Oberleutnant im Grand Hotel durch zwei handfeste Bosniaken Am nächsten Morgen rückte die Oesterreichisch-Ungarische Brigade in Cettinje ein.

Der Kommandant empfing im Grand Hotel eine bürgerliche Deputation und den Bürgermeister, welche die Stadt übergaben. Der Woiwod Wukovic übergab das Regierungsgebäude und Archiv. Sodann wurde den männlichen Einwohnern Cettinjes das Standrecht vorgelesen. Bis zum 16. Januar besetzten die Oesterreich-Ungarn das Gebiet zwischen Cettinje und Rjek a.

Am Vormittag des 16. Januar brachten drei Delegierte der montenegrinischen Regierung die schriftliche Erklärung des Gesamtministeriums, das die bedingungslose Waffenstreckung des ganzen Heeres angenommen sei. Am 17. trat die Einstellung der Feindseligkeiten ein. Während die Waffenstreckung fortschritt, entstanden vor dem Eintreffen der österreich-ungarischen Truppen an verschiedenen Orten Ausschreitungen der hungernden Bevölkerung. In Antivari wurde das italienische Kosulat gestürmt und geplündert. In Podgoritzka kämpften Albanier gegen Montenegriner.

Д-ръ Т. ЖИВКОВЪ

приема болни — V участъкъ, улица „Братя Миладинови“ № 95.

ПОЛОЖЕНИЕТО

„Кореспонденцъ Бюро“ разпространява известието, че черногорският крал не признава вече установенитъ условия за капитулирането на Ч. Гора. Това известие би могло да окуражи свѣта, ако тукъ се касаеше за една държава, която до сега да е водила една искренна честна и постоянна политика; но понеже се касае за Ч. Гора, която на много случаи съ своитѣ дѣяния е доказала подлост и вероломство, нѣма единъ който да тури горното известие въ съмнѣние.

Както се знае, когато Ч. Гора поиска миръ отъ Австро-Унгария, черногорският генералъ Мартиновичъ се противопоставяше на намѣренията на кралъ Никита. Той даже бѣше го заплашилъ, че ако краля склучи окончателенъ миръ съ Австро-Унгария, генералъ Мартиновичъ ще образува една войска, която ще продължава войната за черногорската кауза. Сегашното повѣдение на Ч. Гора ни кара да вѣрваме, че генералъ Мартиновичъ е ополучилъ да убѣди краля Никита.

Както и да е на черногорският кралъ не е отъ абсолютно никакво военно значение, тъй като почти цѣла Черна Гора е била окупирана отъ австро-унгарскитѣ войски и най-големата частъ отъ черногорската армия се е прѣдала безъ всякаква съпротива, тъй че всѣка дипломатическа постъпка отъ сега нататкъ е не само излшна а даже опасна за съществуването на черногорското кралство. Имаха право много политически критици, които казваха, че Черна Гора е една държава, която кѣма „raison d'être“ да съществува и за това трѣбва за доброто на голѣмитѣ да изчезне отъ европейската карта кой знае дали едно по-нататъшното усложняване на повѣдението на Черногорският кралъ да бжде началото за тургане въ практика тая истина?

Рождения денъ на

Кайзера въ Германия.

БЕРЛИНЪ, 14 ян. Цѣла Германия е празнувала най тържественно, укичена съ знамена и съ постоянно биене на камбани, втория рождень денъ на Кайзера. Всичкитѣ вѣстници изтъкватъ, че най-живото желание на Кайзеръ Вилхелмъ II било, историята да го нарича „Кайзера на мира.“ Но отъ нѣколко години насамъ слѣдъ подло устроени планове отъ страна на неприятелитѣ на Германия, неговото желание стана почти неосъществимо.

Вѣстниците сж възхитени отъ несъкрушимото единение на цѣлия германски народъ, който въ тия бурни врѣмена доказва все повече своето вѣропощанство къмъ Кайзера.

Кмета на Берлинъ е държалъ една рѣчь въ общинския съвѣтъ, въ която е казалъ:

„Най-цѣния подаръкъ за Кайзера и за неговия на-

родъ ще бжде мирътъ, за който народа днесъ воюва.

Неприятеля се вѣоружи за да стъпчи сърцето на Европа. Когато неприятеля не откаже отъ едно негово пропаднало прѣдприятие, той тогава търсе да го оправдае, че то трѣбва да бжде писано съ златни букви въ историята. Когато централнитѣ сили напредватъ, нашитѣ неприятели казватъ, че ние побѣждаваме отъ отчаяние“.

Въ берлинската търговска академия, швейцарскиятъ гражданинъ професоръ Шееръ е държалъ една рѣчь прѣдъ академитѣ и казалъ: „неутралнитѣ държави сега сж убѣдени, че отговорността за свѣтовната война лежи само на съглашението и никакъ надъ Германия“.

Въ германската главна квартира се отпразнува рождения денъ на Кайзера много блѣсково. Австрийскиятъ прѣстонослѣдникъ поднесе благопожелания на Императора Францъ Иосифъ, а Ерцъ Херцога Фридрихъ тия на австро-унгарската армия. Освѣнъ това присъствуваха на празненството австрийския генералъ Фонъ Хьоцендорфъ, турския генералъ Зеки-паша и българския полковникъ Ганчевъ.

ТЕЛЕГРАМИ

Западень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 14 ян. Германска главна квартира. Неприятелската полска артилерия срѣщу позицитѣ ни въ мѣстността около Вестенде съ съдѣйствието на нѣколко неприятелски канонерки обстрѣлваха нашитѣ окопи, но не постигнаха никакъвъ резултатъ. Отъ двѣтѣ страни на пята между Вими и Ньовиль наши войски хвърлиха успѣшно нѣколко мини, слѣдъ това нападнаха неприятелскитѣ позиции и имъ прѣвзеха около 600 м. окопи.

При това сражение нашитѣ плѣниха 1 офицеръ, 52 войника, една картечница и три минохвъргачи. Французитѣ се опитаха на нѣколко пати да прѣвзематъ окопитѣ, които загубиха прѣзъ послѣднитѣ дни, но бидоха всѣки пать отблъснати съ ржчни гранати. Вчера прѣзъ цѣлия денъ неприятелската артилерия силно обстрѣлва града Ленсъ. Въ Аргонитѣ станаха само частични артилерийски бойове.

Балкански театръ.

ВИЕНА, 14 януарий. Никакви особени събития нѣма за отбѣлзване.

БЕРЛИНЪ, 14 януария. По източния фронтъ германски и австро-унгарски части прѣдприеха нѣколко малки атаки, които сж били овѣнчани съ успѣхъ.

Друго нищо нѣма за отбѣлзване.

АТИНА, 14 ян. Споредъ сенденцията на тукашнитѣ вѣстници послѣднитѣ остатѣци на разбитата сръбска армия въ Албания разполага само съ 15 хил. пушки и съ малко количество муниципи.

Kaiser-Geburtstagsfeier in Deutschland.

Berlin, den 28. Januar 1916.

Ganz Deutschland feierte in Flaggenschmuck und mit Glockengeläute den zweiten Geburtstag des Kaisers während des Krieges. Alle Zeitungen heben hervor, dass es stets der Wunsch des Kaisers war, in der Geschichte als Friedensfürst angesehen zu werden, dass aber der seit Jahren durch die diplomatischen Akte geplante Angriff diese Hoffnung scheitern machte. Man hebt in begeisterten Ausdrücken die absolute Einigkeit des gesamten Volkes hervor, das in Zeiten des Kampfes in unverbrüchlicher Treue zum Kaiser steht. Der Oberbürgermeister Berlins sagte im Rathaus: Der schönste Lohn wird für Kaiser und Volk für Handeln und Festhalten der Friede sein. Der Feind zog aus, um die Länder im Herzen Europas zu vernichten. Wenn der Feind eine kläglich gescheiterte Unternehmung aufgibt, beansprucht er jedesmal dafür einen unvergänglichen Ehrenplatz in der Geschichte; wenn die Mittelmächte Land um Land erobern, sagen die Feinde, dass sie nur aus Verzweiflung siegen. — In der Handelshochschule von Berlin erklärte der Schweizer Bürger, Prof. Schaeer: Alle Neutralen hätten die Ueberzeugung, nicht Deutschland, sondern die Entente trage die Verantwortung für den Weltkrieg.

Bei der Feier des Geburtstages des Kaisers im Grossen Hauptquartier überbrachte der Erzherzog Thronfolger die Glückwünsche des Kaisers Franz Joseph, der Erzherzog Friedrich die Glückwünsche des österreichisch-ungarischen Heeres. Ausserdem waren Generaloberst von Hoetzendorf, Generalleutnant Zekki Pascha und der bulgarische Oberst Gantschew anwesend.

Мѣстна хроника

„Настоятелството на сиропиталище „Надежда“ благодарни на всички Г-жи, Г-ци и Г-да, които вземаха участие при изпълнението на програмата, на забавата дадена на 10 януарий т. г. Сжщо така благодарни и на Варненскитѣ граждани, който присъствуваха на сжщата забава“.

слѣдъ ужасъ СПАСЕНИЕ!

Страждущи, искайте срѣщно 2-20 прѣдплатени

отъ Аген. Богдановъ Радомиръ най-сигурень цѣръ противъ Ревматизма. Хиляди сови благодарности отъ спасение. 56—00

Магазинъ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“ продава виното, защото равноститъ му сж малки

НЕКРОЛОГЪ.

Съ голѣма скръбъ явяваме на всичкитѣ си приятели и познати по цѣлъ свѣтъ особено въ Босна Херциговина, че слѣдъ тежко и мъчително боледуване година и половина е починала или по-добрѣ самоуби се, нашата майка

СЪРБИЯ

Била е на лѣчение въ Бѣлградъ, Нишъ, Скопие, Призрѣнъ, Прищина и Битоля, но и тукъ не е имала мира отъ австрийски, германски, турски и бѣлгарски топове.

Лѣкували сж я прочути лѣкари отъ Петроградъ, Парижъ, Лондонъ, и Римъ, но помощъ не е имало.

Тя е боледувала отъ извѣстнитѣ болести: пропаганда, крадубиство, антитати и „Принципщина“ (Принципъ е убиеца на австр. прѣстонослѣдникъ).

Оплаквали я великитѣ ѣ роднини.

Баща:	Майка:	Братъ:	Сестра:
Петъръ	Русия	Никита	Белгия
		владѣтель на гори и долини.	
Синове:	Баба:	Чичо:	Роднини:
Иевтановичъ;	Франция;	Пашичъ;	Англия;
Грегжичъ;			Италия;
Спалайковичъ;		далечна роднина:	Япония.
Прибичевичъ;			

Опѣлото ѣ ще бжде на бойното поле.

Оригиналътъ на тоя некрологъ е отъ харватскиятъ народъ, който както е извѣстно, по кръвъ и произходъ и по езикъ е най-близкия до сръбския народъ.

ТЮТЮНЪ на ЕДРО

Съобщавамъ на всички бакали и тютюнопродавци че отъ 1 януари тази година открийх голѣмъ складъ за тютюнь отъ всички фабрики въ царството и ще продавамъ съ най-низки цѣни. Склада ми се намира, въ IV уч. ул. „Владиславъ“ 48, „Ташйолу“

3—6 Съ почитъ: Сотиръ Яневъ (бакалинъ).

В. Юрковъ—Варна.

Вѣстникарската ми агенция се прѣмѣсти на улица „Прѣславска“ до кафене „Балканъ“.

Тамъ се приематъ обявления, малки и голѣми-некролози, благодарности, вѣнчални и годечни за вѣстниците. „Утро“, „Заря“, „Миръ“, „Дневникъ“, „Народни Права“, „Военни Извѣстия“, „Новъ вѣкъ“, „Народъ“ и за списанията: „Азъ знамъ всичко“, „Отечество“, „Балкански Папагалъ“. Тамъ се помѣщава редакцията и администрацията на в. „Новини Варненски“.

Aus der italien. Presse

Venedig, den 28. Januar.

Nach Meldungen hiesiger Zeitungen besetzten österreichisch-ungarische Truppen Alessio und den Adria-hafen San Giovanni di Medua.

Bei Elbassan fand ein Gefecht albanischer Truppen unter Essad Pascha mit Bulgaren, die von Ochrida vorstießen, statt.

Mailand, den 28. Jan. 1916.

Corriere Della Serra meldet, dass albanische Stämme südlich von Berat setzten eine provisorische Regierung ein, nahmen Berat ein, metzelten alle Serben nieder, nur wenige entkamen, die versuchten, über Kaiza nach Griechenland zu entkommen. Diese von der italienischen Presse kommenden Nachrichten sind noch nicht bestätigt.

Rom, den 28. Jan. 1916.

Giornale d'Italia bekämpft die russische Kritik: Serbien und Montenegro seien im Juni 1915 nicht von Italien, sondern von den Russen im Stich gelassen worden.

Пожертвования

за Червен. кръсть, Варн. клонъ:

Българското Д-во Червенъ Кръсть, Варненски клонъ, изказва благодарностъ на слѣдующитѣ Госпожи, Госпожници и Господа, за щедритѣ имъ пожертвования за раненитѣ и болни войници, дадени направо въ дружествения канцелария и чрѣзъ дамскитѣ участкови комитети. Сжщо и на всички Госпожи и Госпожници съставляюща дамскитѣ участкови комитети, които при тѣжки климатически условия не пожалиха трудъ и спокойствие да обиколятъ къщята на своитѣ участѣци и бждатъ по-лѣзни на благотворителността.

Пожертвования внесени направо въ канцеларията на дружеството безъ покани:

П. Ангеловъ 2 лева; Балдикъ 0-50 лв. И. Юмеровъ 0-50 лв. Хр. Ургиновъ 3 лв. А. Трифановъ 1 лв. Л. Свракова 5 лв., П. Фтичева 1 фланела. Бр. Тасеви 5 лв.

Отъ Четвъртия участъкъ: Д. Пюсколлиева 3 лв. Лазаровъ 2 чифта чорапи К. Атанасовъ 2 кърпи за лице, Ив. Пехливанова 2 лв., Кирова 1 лв. Г. Георгиевъ 5 лв. М. Спасова 60 ст. Г. Желева 2 фланели, 1 б. гащи, 3 ч. чорапи и 3 кърпи за носъ, Г. Цонева 1 кърпа за лице, И. Тенчева 1 ч. чорапи Г. Торосянъ 1-50 лева, Г. Рускова 2 лв., Г. Желѣзковъ 5 лв., П. Нехларовъ 1 лв., Каргазова 4 лв., К. Зорпаловъ 5 лв., Х. Петрова 1 лв. Церовъ 2 лв., Кочева 3 лв. Г. Ангелова 1 риза А. Ганева 2 ризи, 1 кърпа за лице, 4 м; шаякъ и 3 м. домашень платъ. Слѣдва